

- 2) posiadanie wykształcenia stwierdzonego świadectwem dojrzałości lub dyplomem stopnia licealnego;
- 3) nieprzekroczenie 23 lat życia przez kandydata kobietę i 24 lat życia przez kandydata mężczyznę;
- 4) stan zdrowia potrzebny do studiów wokalnych oraz do wykonywania zawodu śpiewaka i odpowiednie warunki zewnętrzne;
- 5) złożenie z wynikiem co najmniej dostatecznym egzaminu wstępnego.

§ 5. Kandydat ubiegający się o przyjęcie na Studium powinien złożyć:

- 1) świadectwo dojrzałości lub dyplom stopnia licealnego;
- 2) świadectwo urodzenia;
- 3) świadectwo lekarza urzędowego stwierdzające stan zdrowia.

§ 6. 1. Minister Kultury i Sztuki może w przypadku wyjątkowych uzdolnień kandydata zezwolić na jego przyjęcie na Studium bez posiadania wymaganego wykształcenia lub pomimo przekroczenia wieku określonego w § 4 pkt 3.

2. Kandydat przyjęty na podstawie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest uzupełnić swoje wykształcenie (§ 4 pkt 2) w czasie trwania nauki na Studium.

§ 7. 1. Celem egzaminu wstępnego na pierwszy rok Studium jest stwierdzenie, czy kandydat posiada wybitne warunki głosowe, doskonały słuch muzyczny, poczucie rytmu i dobrą pamięć muzyczną.

2. Rada Wydziału Wokalnego może zezwolić na przyjęcie kandydata na wyższy rok Studium, o ile na egzaminie wstępnym wykaże on odpowiednie przygotowanie.

§ 8. Ukończenie Studium z wynikiem co najmniej dostatecznym uprawnia słuchacza do wstępu na pierwszy rok studiów wydziału wokalnego państwowej wyższej szkoły muzycznej.

§ 9. Do słuchaczy Studium stosuje się odpowiednio przepisy odnoszące się do studentów państwowych wyższych szkół muzycznych.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1954 r.

Minister Kultury i Sztuki: W. Sokorski

130

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 30 kwietnia 1955 r.

w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych przeciw gruźlicy.

Na podstawie art. 11 ust. 1 lit. a) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. z 1935 r. Nr 27, poz. 198 i z 1949 r. Nr 25, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obowiązkowym szczepieniom ochronnym przeciw gruźlicy podlegają:

- 1) noworodki i dzieci,
- 2) młodzież do ukończenia 18 lat,
- 3) osoby w wieku powyżej 18 lat zgłaszające się na studia wyższe, do zakładów szkolenia lub doskonalenia zawodowego wszelkiego typu i stopnia, a także zgłaszające się do pracy w zakładach przeciwgruźliczych.

2. Osoby wymienione w ust. 1 z wyjątkiem noworodków podlegają przed szczepieniem badaniom tuberkulinowym.

3. Szczepienia dzielą się na pierwotne i wtórne.

§ 2. 1. Szczepieniu pierwotnemu podlegają noworodki do 15 dnia życia oraz inne osoby, u których badanie tuberkulinowe daje wynik ujemny, a które nie były poddane szczepieniu pierwotnemu.

2. Szczepieniu wtórnemu podlegają dzieci i młodzież, u których stwierdzono ujemny wynik badania tuberkulinowego. Szczepienie wtórne przeprowadza się kolejno w drugim, czwartym, siódmym, dwunastym, piętnastym i osiemnastym roku życia.

3. Osoby w wieku powyżej 18 lat (§ 1 ust. 1 pkt 3) podlegają szczepieniu wtórnemu przed przyjęciem do szkół lub do pracy, chyba że ze względu na dodatni wynik badania tuberkulinowego lub przeciwwskazania lekarskie zostaną zwolnione od szczepienia.

§ 3. 1. Osoby, u których lekarz zakładu społeczno-go służby zdrowia stwierdził istnienie czasowych przeciwwskazań do przeprowadzenia badania lub szczepienia, nie podlegają szczepieniu przez czas trwania tych prze-

ciwowskazań. Okoliczność istnienia przeciwwskazań oraz czas ich trwania lekarz stwierdza odpowiednim zaświadczeniem.

2. Po upływie określonego w zaświadczeniu czasu trwania przeciwwskazań osoby określone w ust. 1 obowiązane są zgłosić się do badania tuberkulinowego i szczepienia wtórnego w najbliższym terminie szczepień.

§ 4. 1. Badania tuberkulinowe oraz szczepienia ochronne przeciwgruźlicze przeprowadzają zakłady społeczne służby zdrowia wyznaczone przez wydziały zdrowia prezydium rad narodowych.

2. Zakłady przeprowadzające szczepienia wydają zaświadczenia stanowiące dowód poddania się szczepieniu.

3. Osoby podlegające szczepieniu w danym roku kalendarzowym zostają powiadomione o terminie i miejscu szczepień za pomocą imiennych wezwań lub obwieszczeń wydziałów zdrowia prezydium rad narodowych.

§ 5. Wydziały zdrowia prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) ustalają obszary, na których mają być przeprowadzone szczepienia wtórne, roczniki podlegające szczepieniom w danym roku kalendarzowym oraz terminy szczepień.

§ 6. 1. Szczepienia wtórne przeprowadza się według planu ustalonego przez wojewódzkich inspektorów sanitarnych (inspektorów sanitarnych na m. st. Warszawę i m. Łódź) w porozumieniu z dyrektorami wojewódzkich przychodni przeciwgruźliczych oraz ochrony zdrowia matki i dziecka.

2. Inspektorzy sanitarni (ust. 1) koordynują wykonywanie szczepień przeciwgruźliczych z innymi szczepieniami ochronnymi, a także kontrolują przebieg wykonania planu szczepień.

§ 7. 1. Przy przyjmowaniu do żłobków, przedszkoli, domów dziecka, domów młodzieży, szkół, zakładów szkolenia lub doskonalenia zawodowego szkół wyższych, a także do pracy w zakładach przeciwgruźliczych osoby podlegające obowiązkowym szczepieniom ochronnym bądź ich rodzice lub opiekunowie obowiązani są przedłożyć kierownikom tych instytucji zaświadczenie o dokonanym szczepieniu lub o odroczeniu szczepienia.

2. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi okolicznościami osoby podlegające szczepieniom ochronnym mogą być przyjęte do instytucji wymienionych w ust. 1

bez przedłożenia zaświadczeń o dopełnieniu obowiązku szczepienia lub odroczeniu szczepienia, z tym że kierownicy tych instytucji obowiązani są skierować te osoby do szczepień w terminie 14 dni od dnia ich przyjęcia.

§ 8. Badania tuberkulinowe i szczepienia ochronne przeciwgruźlicze są bezpłatne.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

131

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 16 kwietnia 1955 r.

w sprawie przystąpienia Ludowej Republiki Bułgarii do Konwencji o zwalczaniu handlu ludźmi i eksploatacji prostytucji, otwartej do podpisu w Lake Success dnia 21 marca 1950 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 23 Konwencji o zwalczaniu handlu ludźmi i eksploatacji prostytucji, otwartej do podpisu w Lake Success dnia 21 marca 1950 r. (Dz. U. z 1952 r. Nr 41, poz. 278), nastąpiło dnia 18 stycznia 1955 r. złożenie przez Ludową Republikę Bułgarii dokumentu przystąpienia do powyższej Konwencji. Przystępując do wymienionej Konwencji Ludowa Republika Bułgarii złożyła następującą deklarację i zgłosiła następujące zastrzeżenie:

„Deklaracja:

Przestępstwa wymienione w Konwencji nie są znane w socjalistycznym ustroju Ludowej Republiki Bułgarii, bowiem warunki im sprzyjające zostały usunięte. Niemniej jednak, ponieważ jest ważne, aby przeciwdziałać tym przestępstwom w krajach, gdzie one jeszcze istnieją,

i ponieważ jest ważne dla społeczności międzynarodowej, aby ta akcja została podjęta, Ludowa Republika Bułgarii postanowiła przystąpić do Konwencji o zwalczaniu handlu ludźmi i eksploatacji prostytucji, przyjętej przez czwartą sesję Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 2 grudnia 1949 roku.

Zastrzeżenie do artykułu 22 Konwencji:

Ludowa Republika Bułgarii oświadcza co do kompetencji Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawach dotyczących interpretacji lub stosowania Konwencji, że zgoda wszystkich stron sporu jest konieczna w każdym poszczególnym przypadku, zanim jakikolwiek spór może być przekazany Trybunałowi”.

Minister Spraw Zagranicznych: *St. Skrzyszewski*

132

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 29 kwietnia 1955 r.

w sprawie przystąpienia Rumuńskiej Republiki Ludowej do Konwencji o zwalczaniu handlu ludźmi i eksploatacji prostytucji, otwartej do podpisu w Lake Success dnia 21 marca 1950 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 23 Konwencji o zwalczaniu handlu ludźmi i eksploatacji prostytucji, otwartej do podpisu w Lake Success dnia 21 marca 1950 r. (Dz. U. z 1952 r. Nr 41, poz. 278), nastąpiło dnia 15 lutego 1955 r. złożenie przez Rumuńską Republikę Ludową dokumentu przystąpienia do powyższej Konwencji. Przystępując do wymienionej Konwencji Rumuńska Republika Ludowa zgłosiła następujące zastrzeżenie:

„Zastrzeżenie:

Rumuńska Republika Ludowa nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 22, który przewiduje, że

spory pomiędzy Umawiającymi się Stronami, dotyczące interpretacji lub stosowania tej Konwencji, będą na żądanie którejkolwiek strony w sporze przedkładane do decyzji Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, oraz oświadcza, że dla przekazania jakiegokolwiek sporu do decyzji Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości konieczna jest zgoda wszystkich stron w sporze, w każdym poszczególnym przypadku”.

Minister Spraw Zagranicznych: *St. Skrzyszewski*